

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر ذهنی سازی بر وضعیت روانی و کیفیت زندگی در زنان مبتلا به کم کاری تیروئید

محل انتشار:

نشریه پژوهش توانبخشی در پرستاری، دوره 10، شماره 3 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

زهرا صهبا - M.A. Student of Clinical Psychology, Department of Psychology, Khomeinishahr Branch, Islamic Azad University, Khomeinishahr/Isfahan, Iran.

زهرا لطیفی - Associate Professor, Department of Psychology, Payame Noor University, Tehran, Iran

حسین زرین - MD. Psychiatry, Professor in Department of Psychology, Khomeinishahr Branch, Islamic Azad University, Khomeinishahr, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: میان بیماران مبتلا به کم کاری تیروئید، مشکلات روان شناختی و کیفیت زندگی دو متغیر بااهمیت شناخته شده اند. از این رو پژوهش حاضر به مطالعه ی بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر ذهنی سازی بر وضعیت روانی (افسردگی و اضطراب) و کیفیت زندگی در زنان مبتلا به کم کاری تیروئید پرداخته است. روش کار: روش پژوهش، نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش، شامل کلیه زنان ۲۰ تا ۶۰ سال مبتلا به کم کاری تیروئید مراجعه کننده به مرکز مهدیه اصفهان در سال ۱۴۰۱ بودند که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس، ۱۰۰ نفر انتخاب شدند. وضعیت روانی و کیفیت زندگی شرکت کنندگان با استفاده از پرسشنامه افسردگی، اضطراب و استرس (DASS-۲۱) و نسخه کوتاه کیفیت زندگی بهداشت جهانی (WHO-QoL-BREF) بررسی گردید. از میان ۶۵ نفر باقی مانده براساس معیارهای ورود، ۳۰ نفر انتخاب و توسط روانپزشک همکار ابتلای آن ها به افسردگی و اضطراب تایید شد و به صورت تصادفی در دو گروه ۱۵ نفری آزمایش و کنترل قرار داده شدند. سپس شرکت کنندگان گروه آزمایش در ۱۲ جلسه ی ۹۰ دقیقه ای درمان ذهنی سازی را دریافت کردند. در تجزیه و تحلیل داده ها نیز، آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر و آزمون تعقیبی LSD به کار گرفته شد. یافته ها: یافته های پژوهش نشان داد که میانگین نمرات پیش آزمون افسردگی و اضطراب گروه آزمایش به ترتیب از ۳۲ و ۳۵ به ۲۴ و ۳۱، در مرحله ی پس آزمون کاهش یافته است. هم چنین در مقایسه قبل و پس از مداخله میانگین نمرات ابعاد کیفیت زندگی گروه آزمایش شامل سلامت جسمانی، سلامت روانی، روابط اجتماعی و سلامت محیطی، به ترتیب از ۳۹، ۴۴، ۳۲ و ۴۵ به ۴۴، ۵۰، ۳۶ و ۴۹، افزایش یافته است. این وضعیت در مرحله پیگیری نیز ثابت باقی مانده است. لذا MBT بر کاهش افسردگی و اضطراب و نیز افزایش کیفیت زندگی در زنان مبتلا به کم کاری تیروئید اثربخش است ($P \geq 0/01$). نتیجه گیری: با توجه به نتایج به دست آمده می توان نتیجه گرفت که از جمله رویکردهای آموزشی موثر برای کمک به زنان مبتلا به کم کاری تیروئید که دچار وضعیت خلقی پریشان و کیفیت زندگی پایین هستند، رویکرد ذهنی سازی است که می توان از این رویکرد به عنوان یک الگوی درمانی مفید به منظور پیشگیری از اختلالات روان شناختی و نیز بهبود کیفیت زندگی بهره گرفت.

کلمات کلیدی:

Mentalization, mental states, quality of life, hypothyroidism, ذهنی سازی, وضعیت روانی, کیفیت زندگی, کم کاری تیروئید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2000855>

